

NĀ•VRATY JSOU RĀ@ZNĀ%o

PĀjtek, 04 Ā•erven 2021

NĀ›kdy je dobĀ™e, kdyĀ¼ se Ā•lovĀ›k vracĀ-. NĀ›kdy je lĀ©pe se nevracet. NĀ›vraty do mĀ-st vaĀjeho dĀ›tstvĀ- jsou ale Āºp kategorie. Je zvlĀĀjtnĀ-, jak Ā•lovĀ›k stejnĀj mĀ-sta vnĀ-mĀj naprosto jinou optikou. TĀ›ch nĀ›kolik desĀ-tek let je uĀ¼ silnĀ, dĀ-ky tomu hodnĀ› vĀ›cĀ- vidĀ-me ĀºplnĀ› jinak.

Z pohledu batolete je celĀ½ svĀ›t jedno velkĀ© zajĀ-mavĀ© dobrodruĀ¼stvĀ-, ĀºĀ¼asnĀ½ je kaĀ¼dĀ½ kousek, kterĀ½ potkĀjme. Zrnka pĀ-sku, jak se sypou z dlanĀ› na zem. VĀ-tr, kterĀ½ rozcuchĀj vlasy a odfoukne klobouĀek. Voda, kterĀj Ā•vachtĀj a je tak legraĀ•nĀ-, jak teĀ•e mezi prsty. Jak studĀ-, kdyĀ¼ nateĀ•e do bot nebo do rukĀjvu. Jak se na mokrĀ½ rukĀjv nalepĀ- pĀ-sek a jak zastudĀ- voda na kalhotĀjch, kdyĀ¼ foukne vĀ-tr. Voda v louĀ¼Ā-ch, kterĀj nĀjdhernĀ› stĀ™Ā-kĀj na vĀjechny strany. BlĀjto mezi prsty, kdyĀ¼ zajedete hloubĀ›ji do tĀ© louĀ¼e. NĀ›co barevnĀ©ho voĀ^avĀ©ho a na tom divnĀ½ tvor, bzuĀ•Ā-Ā•Ā- a frnk, je pryĀ•. To barevnĀ© voĀ^avĀ© se dĀj utrhnout a odnĀ©st.

JenĀ¼e z batolecĀ-ho vĀ›ku si toho moc nepamatuju. Prakticky vĀ›bec nic.

Cvak cvak. ObrovskĀ© hodiny se pĀ™esunou dĀjl, do let ĀjkolnĀ-ch. To uĀ¼ je na vzpomĀ-nky lepĀjĀ-. Tady byl vodotrysk. Tady byl stĀjnek se zmrzlinou. ChodnĀ-ky vysypanĀ© pĀ-skem, nĀ›jakĀ© kĀ™ovĀ- a stromy. Stromy vypadaly jako stromy, zelenĀ© listy, hnĀ›dĀ© kmeny, na podzim listĀ- padalo na zem a Ā¼loutlo. Nic tak extra zajĀ-mavĀ©ho. Stromy prostĀ›, Ā¼e jo.

Ā½e voda studĀ-, kdyĀ¼ naprĀjĀ- za krk, nebo Ā¼e louĀ¼e klouĀ¼e a babiĀ•ka nemĀj rĀjda, kdyĀ¼ si do nĀ- namoĀ•Ā-m novĀ© boty. Ten pĀ-sek na cestiĀ•kĀjch v parku je fuj, kdyĀ¼ mĀjm sandĀjly, poĀ™Ājd ho tam mĀjm. Zmrzlinu majĀ- za sedmdesĀjt halĀ©Ā™Ā malou a za korunu ĀtyĀ™icet velkou. NejradĀ›ji mĀjm mĀ-chanou vanilkovou a citronovou. Tady v parku dĀjvajĀ- zmrzlinu na placatĀ© oplatky, ve mĀ›stĀ› v malĀ© pasĀjĀ¼i majĀ- placatĀ© i kornouty.

Cvak cvak. Najednou jsem dospĀ›lĀj. Nebyla jsem tu uĀ¼ hezkou Ā™Ājdku let. NespĀ›chĀjm. Dnes jsem si vyhradila prostor pro starĀj znĀjmĀj mĀ-sta. Jsem tu jen sama se sebou. Bez manĀ¼ela, bez dĀ›tĀ-, bez vnuĀ•ky, bez kamarĀjdek. CelĀ½ den mĀjm jen sama pro sebe. Park je nĀjdhernĀ› upravenĀ½. Vodotrysk ĀjumĀ- a tryskĀj, ve vodĀ› plavou ryby a Ā¼elvy. To je novinka, na ryby si nevzpomĀ-nĀjm, ale ty dvĀ› Ā¼elvy tu rozhodnĀ› tenkrĀjt nebyly.

CestiĀ•ky v parku jsou stĀjle stejnĀ› vysypanĀ© pĀ-skem jako tenkrĀjt. A stromy â€“ stromy jsou nĀjdhernĀ©, ĀºĀ¼asnĀ©, obrovskĀ©, vysokĀ©, majestĀjtnĀ-. ZelenĀ©. NĀjdhernĀ› zelenĀ©, jak to jen jaro umĀ- vyĀ•arovat. SytĀ› zelenĀ©. HĀ™ejivĀ› zelenĀ©. Lehce ĀvitoĀ™Ā- vĀ›tvemi, jak si s nimi pohrĀjvĀj jemnĀ½ vĀjnek. Nikdy pĀ™edtĀ-m jsem nevnĀ-mala tu jejich energii jako dnes. TakovĀ© uklidĀ›ujĀ-cĀ- jsou, jak sahajĀ- aĀ¼ k nebi.

KonejĀjivĀ©. ObklopĀ- mĀ› a park se mi zdĀj jinĀ½, tak jsem ho dĀ™Ā-v neznala. NevnĀ-mala jsem to. Byl to jen park, stromy, cestiĀ•ky, laviĀ•ky. Dnes mĀ› pohltil a pĀ™ijal. Jsem jeho souĀ•ĀjstĀ-. Projdu ho skrz naskrz. Obejdu vĀjechny cestiĀ•ky, udĀ›lĀjm pĀjir fotek, abych si ho uchovala i jinak, neĀ¼ jen v srdci a v duĀji. VĀ-m, Ā¼e se tam jeĀjtĀ› vrĀjtĀ-m. OĀ•aroval mĀ›.

Našla jsem v něm tu malou holčičku se zmrzlinou na placátěm oplatku, vytáhla jsem jí vajec - páněsek ze sandálků s opatrností, aby si neshodila pomalu tající zmrzlinu. Vzpomněla jsem si na květinovány, které jsem tehdy měla. I na ty bílé pískovány. Vrátil jsem se, abych se znovu mohla najít. Když se ztratím. I když se neztratím.

Já se tam vrátím - máš slibující!
VODOMÁŠRKA